

Když kámoš zavolá...

Chaozz

Vždycky, když provoz slábne a pomalu končí den,
a já zrovna náhodou nějak doma 'sem,
zazvoní telefon a já už vim, co přijde,
ať chci nebo nechci, vždycky to samý výde,
je to tak a my to dobře víme,
že den je to, kdy spíme a noc to, kdy kalíme,
a tak tu sedíme a život probíráme,
ptáme se a odpovědi na dně sklenky hledáme,
motáme se sémotámo lokálem,
na barmana voláme a pokoj mu nedáme,
my to tak máme, vobčas se zblázníme,
abysme se tady nezbláznili úplně,
upustíme ventilek duši,
a jak dneska zkončíme málokdo tuší,
pohled skelnej a řeč znaková,
víte jak to chodí, když takhle kámoš zavolá?!

KDYŽ KÁMOŠ ZAVOLÁ, VÍŠ, CO TO ZNAMENÁ?!,
(„ZEJTRA RÁNO MI ZASE BUDE ŠPATNĚ!“),
KDYŽ KÁMOŠ ZAVOLÁ, VÍŠ, CO TO ZNAMENÁ?!,
(„ŽIVOT JE KRÁTKÉJ, TAK PROČ SE CHOvat MRAVNĚ?!“)

"a co ty tvý kámoši?", "no a mý kámoši" (scratch by Skupla)
...možná seděj v baru!

Tak tedy, když dneska večer zase doma nebudu,
budu někde v ulicích dělat si vostudu,
a votamtud', kde budu, stejně jinam nepudu,
páč ať budu, kde budu, vždycky budu jinde,
a když barman zavře svý dveře za náma,
nejsme na ulici, 'sme v moři mezi vlnama,
a mezi nohama nepoznáme rozdíl,
plete se jedna s druhou a my 'dem jak skautskej oddíl,
a když pomalu slábne měsíční svit,
my čekáme na noční tramvaj a rušíme noční klid,
keř - nekeř, cestou - necestou,
přišli 'sme - nepřišli, jedli 'sme - nejedli?
je přece jedno, že všechno dvakrát vidíme,
vždycky nějak najdem, kde vlastně bydlíme,
a když se pak točíme s postelí do kola,
už víme, co se stane, až zejtra zase kámoš zavolá!

KDYŽ KÁMOŠ ZAVOLÁ, VÍŠ, CO TO ZNAMENÁ?!,
(„ZEJTRA RÁNO MI ZASE BUDE ŠPATNĚ!“),
KDYŽ KÁMOŠ ZAVOLÁ, VÍŠ, CO TO ZNAMENÁ?!,
(„ŽIVOT JE KRÁTKÉJ, TAK PROČ SE CHOvat MRAVNĚ?!“)